

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/37/2022
Identifikačné číslo spisu: 6219010021
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6219010021.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku v trestnej veci obvineného V. D. pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 14. decembra 2022 v Bratislave, o dovolaní obvineného V. D., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Vršku, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. júna 2020, sp. zn. 3To/48/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného V. D. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 29. januára 2020, sp. zn. 10T 5/2019 bol obvinený V. D. uznaný za vinného z prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- dňa 2.10.2018 asi o 14,30 hod. v obci R. U. na nádvorí a v priestoroch rodinného domu č. XXX, okres F. B., po predchádzajúcej ústnej dohode prevzal od F. Č. motocykel zn. B. N., typu A. Q., VIN: A., L. farby, za účelom predaja, pričom mal vedomosť o tom, že predmetný motocykel bol získaný trestným činom s tým, že voči F. Č. bolo vedené trestné konanie pod sp. zn. ORP-324/VK-VK-2018.

Za to mu bol uložený podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedeného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti vyššie označenému rozsudku okresného súdu podal odvolanie obvinený D., ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 3. júna 2020, sp. zn. 3To/48/2020 postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Obvinený V. D., prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Pavla Vršku, advokáta vo Veľkom Krtíši (č. l. 247) podal proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 10T/5/2019 z 29. januára 2020 a

uznesení Krajského soudu v Banské Bystrici, sp. zn. 3To/48/2020 dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods.1 písm. g) - rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a písm. i) Trestného poriadku - rozhodnutie je založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu. V priebehu konania nebolo žiadnym spôsobom jednoznačne preukázané, že sa mal dozvedieť od svedka F. Č., že tento motorku ukradol, z ich komunikácie naopak vyplýva, že motorku kúpil a má záujem ju odpredať. Tieto skutočnosti tvrdil v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, ale nikto sa s touto skutočnosťou nezaoberal. Nie je možné sa tiež stotožniť s postupom okresného súdu, ktorý neuveril tvrdeniu niektorých svedkov, napr. svedkyne Č., naopak privolil, aby iný svedok, svedok W. spochybnil výpoveď svedkyne Č.. Poukázal tiež na to, že v konaní neboli vypočutí ním navrhnutí svedkovia, napr. svedok T. A., ktorého výpoveď mu mohla výrazne pomôcť, pretože tento svedok by vypovedal, že svedok W. sa mu pochválil, že naschvál vypovedal proti obvinenému, nakoľko mali v minulosti nehody. Takýmto postupom okresného súdu bolo výrazným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a bola tak porušená rovnosť strán. Namietal tiež nesprávne posúdenie skutku, nakoľko toto sa opiera o výšku škody, ktorá bola určená nesprávne a bez znaleckého posudku. Súdy pochybili, keď motocykel určený už len na rozobratie a použitie považovali podľa odborného posudku za vec, ktorá má slúžiť na ďalšie bežné užívanie s určenou cenou 300 eur.

Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia príslušných súdov v celom rozsahu a prikázal príslušnému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť na základe skutočností uvedených obvineným v dovolaní.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš. Uviedol, že obvinený v dovolaní nekonkretizoval, ktoré z dôkazov neboli vykonané zákonným spôsobom, čo by zakladalo dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Ďalšie dovolacie námietky obvineného smerujú voči správnosti a úplnosti zisteného skutku, vyjadreného v skutkovej vete rozsudku okresného súdu. Konštatoval, že dovolanie obvineného je v podstate totožné s dôvodmi odvolania. Navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného V. D. odmietol, nakoľko nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i), písm. g) Trestného poriadku.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a zároveň boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Hneď na úvod je potrebné uviesť, že pokiaľ dovolateľ formuloval dovolanie (aj napriek tomu, že ho podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu, teda osoby práva znalej) tým spôsobom, že ním napáda aj prvostupňový rozsudok aj rozhodnutie (uznesenie) odvolacieho súdu, dovolací súd zdôrazňuje, že hoci uvedené rozhodnutia (ako na seba nadväzujúce) tvoria jednotu, obvinený je oprávnený podať dovolanie len proti právoplatnému druhostupňovému rozhodnutiu, čo vyplýva z ustanovení § 368 ods. 1 písm. h) a § 372 ods. 1 Trestného poriadku (v ich systematickej nadväznosti), konkrétne z podmienky, podľa ktorej obvinený môže podať dovolanie len vtedy, ak využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo aj rozhodnuté [obdobne vid' aj rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len ako „R“) pod č. 18/2007, resp. i odôvodnenie rozhodnutia pod č. 22/2009].

Dovolanie obvineného preto dovolací súd hodnotil ako podané proti uzneseniu odvolacieho súdu (Krajského súdu v Banské Bystrici), bez ohľadu na fakt, že dovolateľ de facto konaniu v pôvodnom konaní vytýkal aj postup súdu I. stupňa.

V zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v

dovolání uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie najvyššieho súdu č. 120 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2012).

Najvyšší súd tiež poznamenáva, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Dovolací súd v žiadnom prípade nie je možné považovať za tretiu inštanciu v rozhodovaní a opakovať v rámci dovolacieho konania odvolacie námietky.

Obvinený v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že tento môže byť naplnený len vtedy, ak súd vykonal dôkazy nezákonným spôsobom, teda že pri ich vykonávaní (ale aj pri ich získaní v prípravnom konaní) bol porušený zákon. Preto platí, že nevykonanie dôkazu súdom, nie je možné považovať za okolnosť odôvodňujúcu existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, nakoľko iba opačný postup súdu - vykonanie dôkazu nezákonným spôsobom môže naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Nevykonanie (svojoľné), pre spravodlivé rozhodnutie dôležitého, významného či rozhodného dôkazu súdom, môže však byť dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Obvinený V. D. v dôvodoch dovolania nekonkretizoval konkrétne ktorý, alebo ktoré z vykonaných dôkazov boli získané, alebo vykonané v rozpore so zákonom a konkrétne v rozpore s ktorým ustanovením ktorého zákona. Pod týmto dovolacím dôvodom sa snažil skryť námietku skutkového charakteru - zistenie výšky hodnoty odcudzeného motocykla.

S poukazom na túto skutočnosť dovolací súd konštatoval, že dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu upravenému v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd zdôrazňuje, že je viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ku ktorým dospeli súdy v pôvodnom konaní, pretože dovolací súd správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže skúmať a meniť. Tieto skutkové zistenia sú obsiahnuté v rozsudku súdu I. stupňa a to v skutkovej vete jeho výrokovej časti, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd, ktorý odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol

Obvinený tak môže vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v skutkovej vete výroku odsudzujúceho rozhodnutia v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že o trestný čin nešlo, alebo že išlo o iný trestný čin, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa dopustil. Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok ustálený v napadnutom rozhodnutí súdu v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podriadený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Uvedené právne závery k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku majú svoj podklad v rozhodnutiach a stanoviskách najvyššieho súdu uverejnených v Zbierkach stanovísk

najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie najvyššieho súdu č. 47 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2014).

V zmysle vyššie uvedených právnych úvah najvyšší súd primárne zdôrazňuje, že obvineným namietané skutočnosti, ktoré vo vzťahu k rozhodnutiam súdov nižších stupňov subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, a to nesprávnosť vyhodnotenia dôkaznej situácie, skutočnosť, že jeho vina nebola preukázaná, neboli vypočutí ním navrhnutí svedkovia a nesprávne bola zistená výška škody, sú všetko námietky skutkové a preto nie sú spôsobilé založiť vyššie uvedené dovolacie dôvody.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Riadiac sa vyššie uvedenými právnymi úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej veci nezistil naplnenie žiadneho z dovolacích dôvodov, ktoré obvinený vo svojom dovolaní uviedol a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.